

Розділ 1: Клуб головоломок

Моїй родині
Г. М.

Усім, хто допоміг мені все це розплутати
Л. Дж. Е.

Роуза Мартінес вийшла з автобуса, і вересневе повітря огорнуло її свіжістю. Тут було значно холодніше, ніж у Мадриді – її рідному місті, звідки вона щойно прилетіла. Втім, їй було байдуже і до місцевої студені, і до вітру, і це виявилось на добре, адже Роуза Мартінес купила квиток лише в один кінець – до цього англійського села, де їй судилося залишитися надовго. Холоди невідворотно наближалися, а разом із ними й убивство, але про це пізніше.

Роуза приїхала погостювати кілька місяців у своєї двоюрідної бабусі Марти, сподіваючись вивільнитися з ритму великого міста. Ціле своє життя – усі двадцять шість років – вона провела в Мадриді разом із батьком-іспанцем і матір'ю-англійкою. Її завжди цікавили люди й історії. Тож вона кілька років вивчала журналістику, після чого влаштувалася журналістською-розслідувачкою в національну новинну агенцію.

Нескінченною вервечкою тягнулися її дні, сповнені як добрими, так і не дуже новинами. Сонця довкола було вдосталь, а часу перепочити – обмаль. Пропрацювавши так кілька років, Роуза зрозуміла, що хоче на якийсь час утекти від людей і їхніх історій. Саме тому вона опинилася тут, у Вобберлі-Еджі, старомодному маленькому селі в сонній англійській провінції.

Люди тут, звісно, теж мали би бути, як і події. Однак вона сподівалася, що вони виявляться значно спокійнішими, ніж ті, до яких вона звикла. Коли Роуза пішки рушила від зупинки на зустріч зі своєю двоюрідною бабусею, повітря сповнювала заспокійлива тиша. І дівчина відчула, як розслабляються її плечі. Так, вона ступала назустріч пригоді, але була певна, що це виявиться щось відпочинкове.

Як же дивовижно й цілковито вона помилялася!

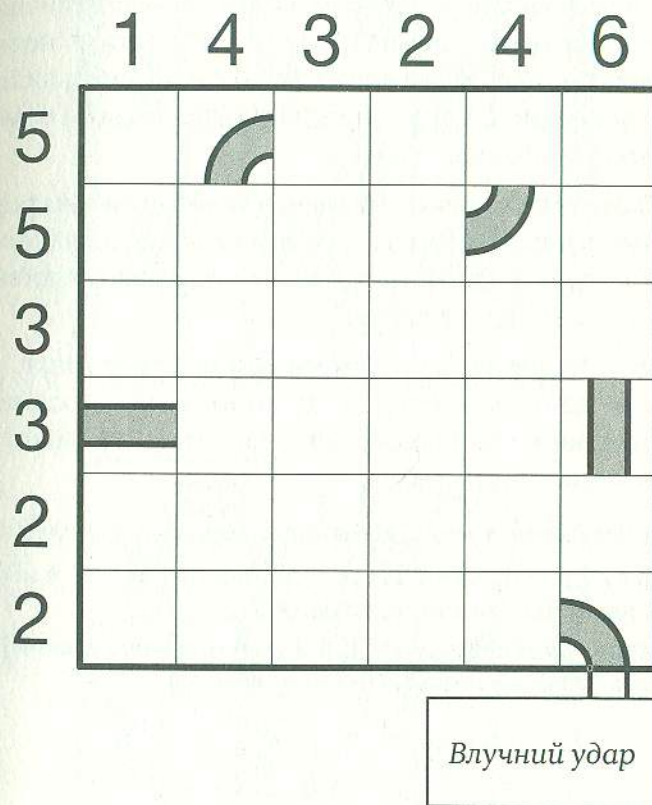
Дорога

Насамперед Роузі треба було знайти свою двоюрідну бабусю. Тож дівчина подалася на пошуки сільського пабу “Влучний удар”, де того вечора Марта Браун мала чекати на неї разом зі своїми друзями.

Паб був у приміщенні готелю з однойменною назвою, що розташовувався поруч із павільйоном для крикету. На щастя, Роузі дали мапу, що мала допомогти їй знайти туди дорогу. Щоправда, маршрут виявився не надто прямим: вулиці Вобберлі-Еджа були доволі звивистими. Та ще й мапі бракувало кількох фрагментів, утім, Роуза вміла помічати найменші деталі і змогла самостійно заповнити прогалини.

Доповніть мапу, домалювавши відсутні ділянки дороги, керуючись такими правилами:

- Домалюйте в порожніх клітинках ділянки дороги так, щоб утворився безперервний шлях – від входу в крайньому лівому стовпці до виходу в нижньому ряду.
- Дорога не може виходити за межі ґратки, перетинати саму себе або вдруге заходити в ту саму клітинку.
- Числа поза мапою показують кількість відрізків дороги в кожному рядку та стовпці.
- Кожен відрізок дороги має йти прямо або повертати під прямим кутом – рух по діагоналі між клітинками заборонений.

Передвістя майбутнього

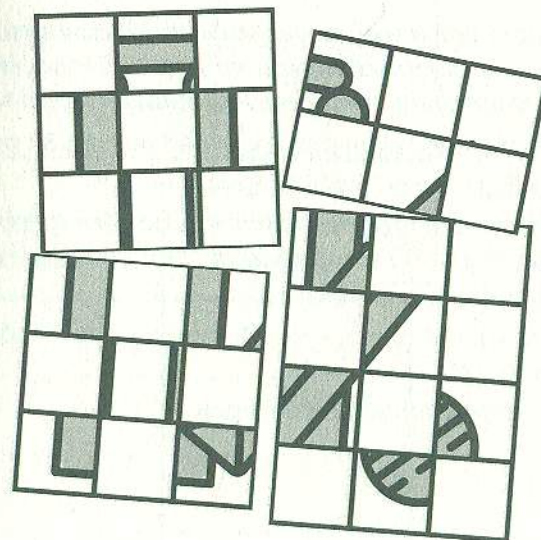
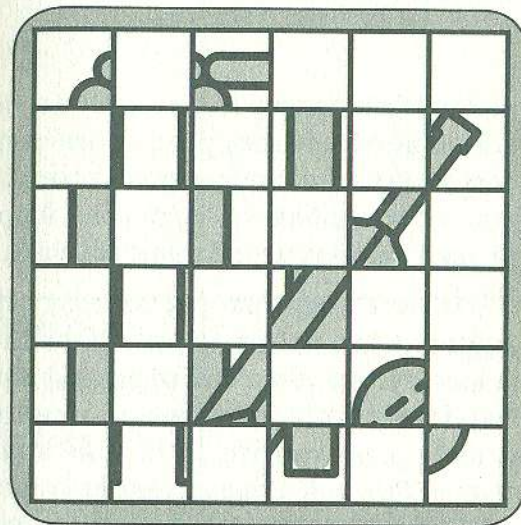
Роуза пройшлася по Вобберлі-Еджі та зрештою опинилася перед пабом, що, як вона сподівалася, й був "Влучним ударом". Над входом висіла мозаїчна вивіска, але зображення на ній не було цілісним. Пригледівшись, Роуза зауважила, що мозаїці бракує кількох шматочків.

Схоже, нещодавній вересневий вітер так шарпнув вивіскою, що деякі мозаїчні плитки відбилися й потрапили на землю, де й досі лежали, утворюючи дивний геометричний візерунок.

Розглядаючи його, Роуза дійшла висновку, що раніше на вивісці було дещо зображено – і саме це зображення підтверджувало, що вона прийшла за правильною адресою.

Яке зображення мала побачити Роуза на вивісці?

- На сусідній сторінці вгорі – вивіска над пабом зі збереженими частинами мозаїки.
- Унизу – відпалі плитки, що й досі (якимось дивом!) лежать у своєму первісному положенні.

Клуб головоломок

Мартині друзі зібралися цього вечора з тієї самої причини, що й щотижня: разом розв'язувати головоломки. Кожен із них купував якусь газету, вирізав звідти задачі, що сподобалися найбільше, й приносив у “Влучний удар”, щоб гуртом їх розгадувати.

Роуза відчинила двері пабу й відразу побачила четвірку друзів. Коли всі по черзі відрекомендувалися, вона занотувала для себе отримані відомості. Трое з товариства вже були на пенсії, один ще працював. Всі мали різні професії, але саме в цьому, як вони запевнили Роузу, й полягав секрет їхнього успіху. Різноманіття додає життю смаку, а також слугує пропуском до чудового Клубу головоломок.

Скористайтесь наведеними нижче підказками, а також схемою й таблицею на сусідній сторінці, щоб визначити вік і професію кожного з друзів.

- Лікар перебуває на пенсії й має або 66, або 82 роки.
- Шеф-кухаря звати Боббі Шарма.
- Актор на пенсії – це або Марта Браун, або людина віком 82 роки, але не обидва варіанти водночас.
- Олафу Андерсену не 66 років.
- Той, хто має 70 років, – це або Марта Браун, або Олаф Андерсен.
- Архітектор на пенсії має 82 роки.

		Професія				Вік			
		Шеф-кухар	Актор на пенсії	Архітектор на пенсії	Лікар на пенсії	32	66	70	82
Особа	Олаф Андерсен								
	Марта Браун								
	Вініфред Джонс								
	Боббі Шарма								
Вік	32								
	66								
	70								
	82								

Особа	Професія	Вік